

læggelse af erhvervslivets konkurrenceevne eller produktudvikling betyder i virkeligheden et angreb på det sociale velfærdssystem.

Vi er meget tilfredse med, at der i finanslovsforslaget er en øget indsats over for de svage grupper, for det kan godt være, at vi kan stå her på Folketingets talerstol og tale om opsving og økonomisk fremgang, og at danskerne har fået det bedre, men jeg vil bare gøre opmærksom på, at det for CD altså også er betydningsfuldt, at de handicappede, de sindslidende og andre svage grupper i Danmark faktisk også får gavn af opsvinget.

Her glæder det CD og mig personlig meget, at indsatsen over for de sindslidende bliver styrket. Det er noget, vi har talt om i årevis. Der er kommet penge til, men i denne omgang kommer der ganske mange, og jeg håber på, at vi den vej igennem kan forbedre nogle af de tilbud, sådan at vi bliver fri for i Danmark at opleve, at posedamer eller poseherrer, at ensomme, at smadrede lejligheder, at mennesker, der ryger ind og ud af de lukkede afdelinger, er resultatet af, at netop den befolkningsgruppe i årevis har været et tabuemne. Man har ikke talt om dem, man har ikke kæmpet for dem, og det fører naturligvis til, at det er blevet en tabergruppe endnu mere end før.

Men jeg vil gerne i forbindelse med det punkt nævne, at det ikke er nok med penge til den sociale side af det; man er også nødt til sammen med amterne at forhandle sig til nogle bedre behandlingstilbud. Det er ikke rimeligt, at man stadig væk fastholder en forældet struktur på dette område. Mindre afdelinger, hvor man har mulighed for en bedre udslusning af de syge, vil være fremtiden, og jeg håber bestemt, at regeringen i de kommende år – jeg ved godt, det ikke kan lade sig gøre i år – med de penge, der afsættes til amterne på disse områder, presser på for, at der gives et bedre behandlingstilbud, og det er da heldigvis også noget af det, der er nævnt i regeringsgrundlaget.

Sygehusene er jo et centralt emne. Det har flere været inde på i dag, og jeg skal blot sige, at der naturligvis er problemer på sygehusområdet, der skal løses. Vi giver penge, javel, men spørgsmålet er jo, om det er nok. Jeg er for en gangs skyld måske lidt enig med hr. Jan Kørpe Christensen, når han siger, at der vel også skal gennemføres en diskussion om arbejdsfordelingen, om arbejdstilrettelæggelsen osv. på sygehusene.

Jeg må så som et hjertesuk sige, at jeg aldrig har fattet, at vi i et samfund, der bliver mere og mere specialiseret, har et offentligt system, hvor det er overlæger, der skal sidde og administrere afdelinger i stedet for at gøre det, de er gode til, nemlig at svinge kniven eller at give noget medicin. Er det ikke et tåbeligt spild af ressourcer? I stedet for at sætte de eksperter, der hedder økonomer, eller jurister, eller hvad det nu måtte være, til at administrere og så lade fagfolkene udføre deres fag.

Nøjagtig på samme måde i øvrigt som i universitetsverdenen, hvor jeg heller aldrig har forstået, hvorfor højt uddannede forskere skal spille tid på et administrationsarbejde, som andre er bedre til.

Det kunne være, at vi skulle se lidt på det også, sådan at lægerne på sygehusene fik noget mere tid til også at udføre deres job.

Men når jeg siger, at det ikke kun er et spørgsmål om penge, men også om arbejdstilrettelæggelse, vil jeg understrege, at CD's kæphest i denne sammenhæng – det har det været i valgkampen, og det er da heldigvis også nævnt i regeringsgrundlaget – er planlægningen, den overordnede planlægning af sygehussystemet. Jeg hilser med glæde, at man får et hovedstads-sygehussystem. Det kan nemlig være starten på det, jeg drømmer om. For det er da vanvid, at der i et område som København med 20-30 km's mellemrum ligger store hospitaler, der har de samme specialer.

Jeg vil gerne gentage en erfaring, jeg havde fra Københavns Amtsråd. Da jeg dér rejste spørgsmålet om, hvorfor vi nu skulle investere i en masse dyrt materiel på Gentofte Amtssygehus, når man kunne det samme i Hillerød – og der er ikke langt fra Gentofte til Hillerød, skulle jeg hilse og sige – fik jeg det svar af den daværende sygehusudvalgsformand: Jamen hvis vi ikke kan det, så flytter alle vores patienter jo til Hillerød.

Så må jeg bare spørge, er det danske samfund så rigt, at vi kan blæse på en overordnet planlægning? Var det ikke rimeligt at sige: Nogle specialer kan det hospital, det hospital, det hospital; andre specialer kan andre. Det kræver en overordnet planlægning. Den ønsker CD.

Vi kan måske ikke få et sygehusministerium, som vi gerne ville have, men vi kan i alt fald presse på for den overordnede planlægning, og det er jo da også nævnt i regeringsgrundlaget, og det glæder jeg mig meget til.